Hát mi, ha int az idő, hova bújjunk?
Bárha begyűjtve a méz,
még beledugni se tudjuk az ujjunk,
hogyha hibádzik a pénz.

Lágy ez a vers, puha ritmusa altat,
s mint az eső, beterít.
Ágy ez a vers, aki benne elalhat,
álmaival betelik.

Pálca-eső zuhog, ázik az elvert
város, elönti a sár;
gennye fakadt ki a régi sebeknek,
s máris az új sebe fáj.

1990. november

CSEH GUSZTÁV RÉZKARCA